

[Industriministeren]

Industriministeren (Nils Wilhjelms):

Eksportfremmerådet er regeringens officielle eksportfremmeorgan, der som sådan kan forestå og gennemføre officielle danske udstillingsarrangementer.

Eksportfremmerådet er i denne egenskab blevet anmodet af Vestjyllands Udviklingsråd og firmaet Danske Udstillinger i Udlandet v/ hr. John Røjkjær om at tage stilling til gennemførelse af et officielt udstillingsarrangement »Danmark som partnerland« på Hannover-Messen i 1988.

Hovedelementet i oplægget gik i korte træk ud på at lave en samlet præsentation af dansk industri i en specialhal på 5.200 m² med primært små og mellemstore virksomheder som udstillere. Arrangementet var tænkt tilrettelagt alene for nye virksomheder, der endnu ikke har udstillet på Hannover-Messen.

Eksportfremmerådets Bevillingsudvalg har behandlet sagen på to møder henholdsvis den 22. september og 20. oktober 1986.

Bevillingsudvalget kunne ikke gå ind for at gennemføre et arrangement af den foreslåede form og med det foreslåede omfang og indhold. Udvalget påpegede bl.a., at det ikke vil være hensigtsmæssigt at gennemføre et prestigebetonet arrangement, som alene bygger på nye danske eksportører, og henviste til forskellige praktiske forhindringer, jf. nedenfor.

Udvalget var endvidere betænkelig ved partnerland-konceptet, som man fandt var udtryk for en arrangørinteresse snarere end for en udstillerinteresse.

Herudover kan jeg oplyse, at der i grundlaget for Bevillingsudvalgets vurderinger bl.a. er indgået følgende:

Hannover-Messen er målt i bruttoareal verdens største enkelte industrimesse og centrum for præsentation af ny industriteknik. Messen er formentlig den vigtigste udenlandske messe for dansk industri. Messen er stærkt produkt- og brancheopdelt, og egentlige nationale opdelinger er først forekommet i de senere år fra 1980, hvor følgende lande har optrådt som partnerlande:

1980	Brasilien
1981	Grækenland
1982	Mexico
1983	Portugal
1984	Indien

1985	Tyrkiet
1986	Bulgarien.

Fra dansk side har der i årenes løb været mange regionalbestemte stande, der siden har været etableret på Hannover-Messen i underleverandør- eller energiafsnittene. Deltagerantallet har været relativt beskedent, og denne form for dansk deltagelse har heller ikke været egnet til at opbygge et mere generelt dansk industriimage.

For at opnå et rimeligt dækkende billede af dansk industri forudsætter gennemførelse af ideen, at de mere erfarne firmaer, der nu udstiller i de haller, hvor de produkt- og branchemæssigt hører hjemme, flytter til en samlet Danmarkshal.

Det kan ikke forventes, at disse firmaer er interesseret heri, fordi disse firmaers potentielle kunder ikke indfinder sig på de nationale stande, men i de produkt- og branchehaller, de er interesseret i, og fordi firmaerne, hvis de forlader deres produkt- eller branchebestemte stand, ifølge oplysninger fra messeledelsen ikke kan forvente at kunne vende tilbage dertil det følgende år. Der er lange ventelister til de produkt- og brancheopdelte stande, og firmaer, der har forladt en stand, må lade sig indskrive på en venteliste uden at vide, hvor mange år de må vente, før firmaet på ny kan opnå udstillingsstand i den relevante produkt- eller branchehal.

Udvalgets beslutning om ikke at gennemføre arrangementet er ikke udtryk for en manglende interesse for det tyske marked og for Hannover-Messen som medium. Det overvejes tværtimod, hvordan eksportfremmeindsatsen i Tyskland, herunder via Hannover-Messen, vil kunne intensiveres også for mindre og nye eksportvirksomheders vedkommende.

Spm. nr. S 388

Til *miljøministeren* (11/12 86) af:

Margrete Auken (SF):

»Kan ministeren oplyse, hvornår EF-Kommissionen besvarer Pariskommissionens brev af 18. oktober 1985 om EF-Kommissionens kompetence m.m. i Pariskommissionen, og vil ministeren tilsende miljø- og planlægningsudvalget en kopi straks, når svaret foreligger?«